

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 239/02-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. decembra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť L., s. r. o., B. - H. vo veci porušenia jeho základného práva upraveného v čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. novembra 1998 v konaní sp. zn. 51 Cb 2/98 a uznesením o nariadení výkonu rozhodnutia Okresného súdu v Považskej Bystrici č. k. E 1019/00-16 z 8. januára 2001, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť L., s. r. o., o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. novembra 2002 doručená sťažnosť firmy L., s. r. o., B. - H. (ďalej len „sťažovateľ“) na porušenie základných práv a slobôd garantovaných Ústavnou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou sa sťažovateľ dožaduje vyslovenia porušenia jeho základného práva upraveného v čl. 20 ústavy (na súkromné vlastníctvo) a primeraného odškodnenia za škody, ktoré utrpel. Pri formulovaní tejto požiadavky sťažovateľ vychádza z neúspechu v súdnom spore v konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 51 Cb 2/98 (o

vydanie veci) v spojitosti s uznesením Okresného súdu v Považskej Bystrici č. k. E 1019/00-16 z 8. januára o nariadení výkonu rozhodnutia v predmetnom súdnom spore na základe rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 51 Cb 2/98 z 11. novembra 1998. Sťažovateľ bol neúspešný v konaní o návrhu na obnovu konania. Vo svojej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že „konaním rôznych súdov v predmetnom súdnom spore ... došlo nielen k značným materiálnym a morálnym škodám ... firmy, ale aj „k porušeniu Ústavou garantovaných práv o súkromnom vlastníctve... pri výkone rozhodnutia č. 51 Cb 2/98“.... Sťažovateľ je toho názoru, že keďže v súčasnosti už neexistuje žiadny spôsob ochrany základných práv a slobôd cestou súdov a prokuratúry Slovenskej republiky, bola tým splnená podmienka podania sťažnosti ústavnému súdu v zmysle § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na základe uvedených skutočností žiada sťažovateľ „v zmysle Ústavy SR, hlava druhá, siedmy oddiel, Ústavný súd SR o súdnu ochranu Ústavou garantovaných základných práv a slobôd, hlava druhá, druhý oddiel, čl. 20 Ústavy SR na súkromné vlastníctvo a o primerané odškodnenie za škody, ktoré utrpela spoločnosť L. s. r. o.“.

II.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Každú sťažnosť ústavný súd predbežne prerokuje a zisťuje, či nie sú dôvody na jej odmietnutie uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

O sťažnosti je ústavný súd oprávnený konať, ak spĺňa náležitosti a podmienky ustanovené zákonom o ústavnom súde. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť

možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 11. novembra 1998 sp. zn. 51 Cb 2/98 a uznesením o nariadení výkonu rozhodnutia Okresného súdu v Považskej Bystrici č. k. E 1019/00-16 z 8. januára 2001, t. j. v čase, keď zákonom ustanovená lehota na podanie sťažnosti už uplynula. Na základe tejto skutočnosti ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2002